

Drikkevann, Norge og EF

Norge er sammen med de øvrige EFTA-landene inne i de avsluttende rundene med EØS-forhandlinger med EF. Hva resultatene av forhandlingene blir, og hvilke konsekvenser dette kan få, er det litt tidlig å trekke bastante konklusjoner om, men det virker som det ikke blir varige særordninger for en rekke sektorer. Under tilpassingsforhandlingene har det dukket opp spørsmål om EØS-avtale, eller EF-medlemskap vil ha innvirkning på de krav som kan eller må stilles til vannverkene, og hvilke muligheter vannverkene har til å velge vannbehandlingsutstyr, kjemikalier og annet materiall ut fra spesielle norske behov eller helse- og miljøkrav.

Som det blir vist til i en av artiklene i dette nummer, synes det som om forskjellen i kvalitetskrav i EF-direktivene og hvilke kvalitetskrav som må oppnås for å få norsk godkjenning, ikke er store, i hvert fall ikke for de vannverkene som faller innenfor Statens Institutt for Folkehelses godkjenningsmyndighet. For de mindre vannverkene overlater EF-direktivene ansvaret for kvalitetskravene til de nasjonale myndigheter, så lenge det ikke går ut over krav med mikrobiologisk eller toksikologisk begrunnelse.

Det stiller seg annerledes med produkter som tillates omsatt til bruk i vannverkene. Her kan ikke norske myndigheter regne med at de vil kunne ha kontroll. Dersom et produkt blir tillatt omsatt for bruk i drikkevannsanlegg i et annet EF-land, vil det også måtte tillates i norske vannverk med mindre det kan vises til at det ikke vil være tilpasset den norske vannkvaliteten. F.eks. vil norske vannverk kunne nekte/nektes å ta inn asbestementledninger fordi det bløte vannet i Norge virker sterkt tærende på dette materialet, og det vil kunne vises til at holdbarheten på slike rør derfor blir for dårlig i våre vannverk. Vannbehandlingskjemikalier og korrosjonsbeskyttende belegg som vi i Norge har vært skeptiske til, vil derimot måtte

tillates. Norsk Vannforening vil ikke ta stilling til om dette er positivt eller negativt for norsk vannforsyning, bare peke på at det vil bety noe nytt.

Næringsmidler som skal omsettes, må i henhold til EF's drikkevannsdirektiv være produsert med vann som tilfredsstillende direktivet. EF kan således nekte at det omsettes næringsmidler dersom vannforsyningen til produksjonsbedriften ikke holder mål. Denne bestemmelsen må ses i lys av hvilken frihet den enkelte nasjonalstat har til å gi avvik fra direktivets tallkrav. For Norge vil det konkret bety at alle norske næringsmiddelbedrifter må skaffes vann som tilfredsstillende norske krav. Dette vil legge et ekstra press på vannverkene i distriktene for å forbedre vannkvaliteten, der de har en næringsmiddelbedrift og samtidig dårlig vannforsyning. Norsk Vannforening ser positivt på at det kommer et nytt pressmiddel for å forbedre vannkvaliteten ved dårlige vannverk, i det dagens pressmidler ser ut til å virke dårlig.

NORSK VANNFORENING